

prima instanță: Gh. Mîțu

dosarul nr. 3ra-310/17

instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Denis Lavric, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Denis Lavric împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Denis Lavric, reprezentat de către avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 24 iunie 2015, Denis Lavric a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 26 mai 2015, în jurul orelor 14:00 a fost înștiințat despre faptul că în privința lui există concluzia unei anchete de serviciu și este necesar de a aplica semnătura, iar ordinul de sancționare în formă de „muștrare” pentru rezultatele slabe în activitate i-a fost comunicat verbal la 27 mai 2015.

Indică că a solicitat să-i fie eliberată o copie al acestui ordin, însă a primit refuz.

Remarcă că întru evitarea unui proces de judecată, a expediat în adresa Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova o cerere prealabilă solicitând eliberarea tuturor actelor emise,

precum și anularea rezultatelor anchetei de serviciu, ca fiind petrecută cu încălcări grave de procedură, însă răspuns la cererea prealabilă nu a primit.

Consideră că ordinul contestat în privința lui este ilegal în fond și emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166 CPC, art. 22, 24, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 - XIV din 10 februarie 2000.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului de sancționare cu muștrare emis în privința lui de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la 26 mai 2015, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 07 iunie 2016, Denis Lavric, a depus cerere de concretizare a cerințelor.

În motivarea cererii invocă că pe parcursul examinării cauzei a primit actele care au stat la baza emiterii ordinului contestat.

Relevă că în ordinul de sancționare ca motiv de drept este indicat încălcarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigații, art. 8 lit. a), c), art.12 alin. (1) lit. d), e) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, pct. 8 Codul deontologic al polițistului de frontieră aprobat prin ordinul șefului DPF nr. 500 din 21 noiembrie 2013, Regulamentului Secției investigații speciale a DR Sud aprobat prin ordinul șefului Direcției Regionale nr. 119 din 19 septembrie 2014, responsabilități stabilite în fișa de post.

Menționează că cele invocate în ordin nu conțin în sine motivarea faptului atitudinii iresponsabile față de exercitarea atribuțiilor de serviciu prin obținerea indicilor insuficienți pe parcursul I trimestru al anului 2015, nu este indicat care sunt indicii suficienți și care au fost rezultatele obținute. La fel, la emiterea ordinului Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu a luat în considerație că în perioada 06 decembrie 2014 până la 06 februarie 2015, el s-a aflat la studii, fapt ce se confirmă prin ordin nr. 140 / ps din 03 decembrie 2014.

Invocă că pe parcursul efectuării anchetei de serviciu nu a fost audiat și că, în ordinul contestat nu este indicată acțiunea sau inacțiunea săvârșită cu vinovăție. Consideră că atitudinea iresponsabilă față de exercitarea atribuțiilor de serviciu sau obținerea indicilor insuficienți nu poate fi apreciată ca o abatere disciplinară. Prin urmare, insistă că ordinul de sancționare poartă un caracter nemotivat și a fost emis cu încălcarea procedurii.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului de sancționare cu muștrare din 26 mai 2015 emis în privința lui de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de transport suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul Departamentului Poliției de Frontieră din 26 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră”, în partea ce se referă la reclamant. În rest, cererea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Denis Lavric, reprezentat de către avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 ianuarie 2017, Denis Lavric, reprezentat de către avocatul Ignat Dumitran a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, în partea pretențiilor respinse, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând că instanța incorect a interpretat situația de fapt.

Menționează că aplicarea sancțiunii disciplinare și ordinului de sancționare i-au adus un disconfort față de colegii de lucru, familie, prieteni și că, din acest motiv a fost nevoit să se concedieze din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră. Consideră că instanța de judecată urma să încaseze prejudiciul moral.

La 28 februarie 2017, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Denis Lavric, reprezentat de către avocatul Ignat Dumitran ca inadmisibil.

Tot la 28 februarie 2017, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

În opinia recurentului instanțele eronat au ajuns la concluzia că Departamentul Poliției de Frontieră nu a prezentat nicio probă din care ar reieși ce rezultate urma să obțină Denis Lavric în perioada de referință, pentru a compara rezultatele obținute cu cele planificate.

Remarcă că conform concluziei anchetei de serviciu, s-a stabilit că ofițerul de investigații speciale Denis Lavric a obținut indici insuficienți pe parcursul trimestrului I al anului 2015 și că acesta a încălcat prevederile art. 2 din Legea nr. 59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigații, art. 8 lit. a), c), art. 12 alin. (1) lit. d), e) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, pct. 8 Codul deontologic al polițistului de frontieră aprobat prin ordinul șefului DPF nr. 500 din 21 noiembrie 2013, Regulamentului Secției investigații speciale a DR Sud aprobat prin ordinul șefului Direcției Regionale nr. 119 din 19 septembrie 2014, și responsabilitățile stabilite în fișa de post. Astfel la 26 mai 2015 prin ordinul nr. 540 / ps, emis în temeiul anchetei de serviciu și a

art. 35 lit. b) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Lavric Denis a fost sancționat cu „muștrare”.

Susține că prin compararea datelor statistice totale a Secției investigații speciale și rezultatelor activității lui Denis Lavric, acesta a obținut indici insuficienți pe parcursul primului trimestru al anului 2015.

Prin urmare, consideră că Denis Lavric corect a fost atras la răspunderea disciplinară pentru atitudinea iresponsabilă față de exercitarea atribuțiilor de serviciu, obținerea indicilor insuficienți pe parcursul primului trimestru al anului 2015 și ordinul contestat a fost emis legal, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 29 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 122), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Denis Lavric, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Denis Lavric, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Denis Lavric, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Denis Lavric, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță